

A KFH megbízásából az 1973. évi méréseket a Dunántúli Középhegység DK-i előterében végeztük. Ezzel a Dunántúli Középhegység és a belső dinári szerkezeti egység kapcsolatát vizsgáljuk.

A feladat földtani és módszertani célkitűzéseit az ELGI 1971. *Évi Jelentésében* ismertettük. A helyi körülményeknek megfelelően fontos feladatnak tartjuk a belső dinári vonulat É-i határát képző szerkezeti vonal jellegének meghatározását, továbbá reflexiós módszerrel adatokat szeretnénk kapni a gránitvonulat környezetének felépítéséről, a fiatal üledékekkel fedett területen is.

Az 1973. évi szelvényünket Balatonöszöd–Karád–Igal térségében jelöltük ki. Messzemenően igyekeztünk figyelembe venni, hogy vonalunk a topográfiailag legkedvezőbb nyomvonalon haladjon.

1973-ban a terepi méréseket az ELGI-ben kifejlesztett SDT-2 berendezéssel végeztük (leírása az ELGI 1972. *Évi Jelentésében* található). A berendezés érzékenysége (kis zaja) és a szelvény kedvező kitérése lehetővé tette, hogy a nyersanyagkutatásban szokásos töltetekkel, helyenként a Mohorovičić diszkontinuitásról is beérkezéseket kapjunk.

Az előző évek tapasztalatait felhasználva, az É-i részen hatszoros fedéssel és 25 m-es geofonközzel, a többi szakaszon tizenkétszeres fedéssel és 50 m-es geofonközzel dolgoztunk.

A méréseknél 30 db 21 Hz önfrekvenciájú GF-9B típusú geofont használtunk. A geofonokat, a nem vonal irányból beérkező jel és zaj csillapítására, csillag alakban helyeztük el.

Az oldalbeérkezések csillapítására a karádi maximumtól K-re, 5,35 km-es szakaszon, speciális lövési rendszert használtunk. A robbantópontokat három vonalban helyeztük el. A robbantópont-vonalak közötti távolság 50 m volt. Az eljárás továbbfejlesztett változatát az 1974. évi méréseknél kívánjuk alkalmazni.

A mérési anyag feldolgozását az ELGI MINSZK-32 számítógépén végeztük a DSZK programrendszer alkalmazásával. A mérési anyagon a ki-

\* Bodoky T., Jánvári I., Nemesi L., Polcz I.